

Ezért lett tiszás a gazdag szomszédod, vagy a rokonod

2025 október 22. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Hadd meséljek el egy sztorit valakir?l, akit ismerek és kedvelek. Tiszás lett, vagyis kommunista.

Nem volt soha fideszes, vagy soha nem mondta, és még rettent? gazdag is, de most úgy érzi, hogy valami

igazságtalan. Ez az ember szép helyen él, nagy autóval jár, eddig boldog volt. Már nem az, mert valaki a közéletben azzal a feladattal van köztünk, hogy ezt elhitesse az emberekkel. Épp, ahogy annak idején a kommunisták.

És hogy tudja ezt elérni egy kommunista egy olyan embernél, akinek minden megvan? Miért “O1G-zik” egy olyan ember, aki esetleg SZJA-mentes, aki a kormány által biztosított hitelek valamelyikéb?l vett otthont, s?t, még ami éppen van, az a bizniszének is jó, és még jól is keres? Hát mert a kommunista sajnos sokakban ott szunnyad. Egy eredend? b?n, amit néhányan le tudnak vetk?zni, megölik már az elején, de vannak, akik sajnos nem. Ez a b?n az irigység. De ez az irigységnek is a legundorítóbb formája: mikor nem azt akarod, hogy neked is legyen, hanem azt, hogy a másiknak ne legyen, és ezt a saját károdra is vállalod.

És nézzük akkor meg ezt a fajta sátáni kommunizmust: a kommunista ember nem szegénységet akar megszüntetni, hanem különbséget. A különbség megszüntetése pedig náluk azt jelenti, hogy osztályokon belül minden maradjon: vagyis nekik legyen, neked meg ne. Ha nem érti ezt a kedves olvasó, akkor jó hírem van: ön nem kommunista.

A kommunista sosem azt kérdezi: „Miért nincs nekem is?”, hanem azt: „Miért van neki?” A kommunista lélek nem a tulajdon ellen lázad, hanem a te tulajdonod ellen.

A kommunista nem házat akar építeni, hanem ledönteni a tiedet

A kommunista az, akinél nem az számít, hogy neki legyen, hanem hogy neked ne legyen.

A kommunizmus a sértettség ideológiája. A kudarc morálisan igazolttá válik, a tehetség b?nné, a lustaság pedig politikai erénnyé.

A kommunista az, aki nem képes felkapaszkodni, ezért inkább lerángat mindenkit a sárba, és közben forradalomnak nevezi a pusztítást.

A kommunizmus végs? célja nem a b?ség, hanem a vigasz. A vigasz, hogy senki sem jobb nálam. Tehát, ahol senki sem jobb, ott senki sem lehet rosszabb sem – a végs? kommunista utópia tehát nem a b?ség, hanem a tökéletes üresség – ahol mindenki egyenl?, mert senki sem maradt, aki kiemelkedjen.

Ezért a kommunizmus nem gazdasági rendszer, hanem kollektív lelkiállapot: az irigység intézményesítése. Egy rendszer, ahol a kudarc nem szégyen, hanem norma; ahol a siker nem inspirál, hanem provokál.

És meg is oldottuk a problémát: miért van az, hogy valaki tök jól él, élvezi a kormány által biztosított el?nyöket, mégis tiszás: mert azt akarja, hogy csak neki legyen.

A kapitalizmus legalább megengedi, hogy próbálkozz. Hibázhatsz, tanulhatsz, buksz, de újrakezdheted. A kommunizmusban viszont mindenki egyszerre veszít — és ez a rendszer legf?bb erkölcsi vívmánya. Mert ha senki sem boldog, akkor végre „igazság van”.

Mert a kommunista álom végül mindig ugyanoda vezet: nem a közös jólétbe, hanem a közös semmibe.

Akir?l szó van ebben a sztoriban, az nyilvánvalóan inkognitóban marad. A lényeg viszont nyilvánvaló.

A kommunizmus természetellenes, megöli a versenyt, a természetes különbségeket és a családot, hiszen ki akarná a gyerekét a szomszéddal egyenérték?ként kezelni? Ki akarná az élete munkáját, a találmányát, a befektetését megosztani ismeretlenekkel? És éppen ezért er?szakos a kommunizmus, mert ezt valamivel mégiscsak el kell érnie.

- De, err?l talán máskor.

Na, ezért “er?s” most Tisza. Mert ?k azt akarják, hogy nekik legyen, neked meg ne.

És ezért kommunista tiszás a szomszédod, akinek Teslája van és nagy háza. Mert, ha neked is lesz, akkor ? már nem lesz különleges.

Tádáám.

Dezse Balázs - www.pestisracok.hu

Ajánló